

НЕТРАДИЦІЙНІ ДЖЕРЕЛА ІНВЕСТИЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Основним завданням діяльності підприємств на перспективу є вдосконалення системи інвестиційного забезпечення їх діяльності через поліпшення його структури, в якій власні та залучені джерела формування інвестиційних ресурсів повинні мати однакову частку. У ринкових умовах для кожного підприємства важливо правильно визначити структуру джерел інвестиційного забезпечення діяльності підприємства. Найвні інвестиційні ресурси підприємства формуються за рахунок власних і залучених джерел.

Для безперебійного виконання господарської діяльності, придбання новітніх технологій і сучасної техніки, розширення виробничої бази, модернізації виробництва підприємству необхідні інвестиційні ресурси, джерелами яких дедалі частіше є залучені кошти. Зіткнувшись із подібними проблемами 20–30 років тому, компанії західноєвропейських країн знайшли вихід, скориставшись новими тоді фінансовими інструментами, такими як факторинг, лізинг, селенг, лізбек, форфейтинг.

Факторинг – це банківська операція, суть якої полягає в придбанні банком у постачальника права вимоги в грошовій формі на дебіторську заборгованість покупців за відвантажені їм товари (виконані роботи, надані послуги), з прийняттям ризику виконання такої вимоги, а також приймання платежів.

Факторингові операції дають змогу підприємству не лише забезпечити себе інвестиційними ресурсами, збільшити обсяги реалізації, а й отримати додатковий прибуток, який у подальшому може бути направлений на розширення виробництва, оновлення матеріально-технічної бази, що приведе до збільшення обсягів виробництва та покращення якості продукції.

Джерелом інвестиційного забезпечення підприємства-експортера є форфейтинг, що є формою кредитування фінансово-кредитною установою шляхом придбання боргових зобов'язань із певним дисконтом.

Найпоширенішим нетрадиційним джерелом інвестиційного забезпечення на сьогодні є лізинг. Це одна з найбільш перспективних форм залучення інвестиційних ресурсів. Лізинг розглядається як один із різновидів довгострокового кредиту, наданого в натуральній формі. Завдяки лізингу у підприємства з'являється можливість технічно переоснащити виробництво, не виводячи з обороту фінансові ресурси. Лізинг має багатофакторний прямий і опосередкований вплив на макроекономічний простір. По-перше, він виступає як кредит, тобто кредит у натуральній формі, що дає можливість купувати більш сучасне устаткування і технології, а також нарощувати збут виготовленої продукції і ставати дієвим важелем маркетингу для виробників.

Водночас, різновидами лізингу є лізбек та селенг. Кожний із них має своє призначення та рольовий аспект. Так, лізбек є зворотним лізингом і застосовується як більш вигідна форма оренди для лізингоодержувача, оскільки він одночасно залучає капітал від продажу майна і має нагоду подальшого використання цього майна. У свою чергу, селенг є однією з нових форм залучення інвестиційних ресурсів, яку почали використовувати підприємства України. Доведено, що суть селенгу полягає в передачі власником своїх прав на використання й управління його майном селенговій компанії за певну плату. При цьому власник продовжує володіти переданим майном і може на першу вимогу повернути його. До такого майна належать гроші, цінні папери, земельні ділянки, підприємства, будівлі, обладнання тощо.

Застосування нетрадиційних джерел інвестиційного забезпечення надасть підприємству можливість залучати інвестиційні ресурси в більшому обсязі, що у подальшому приведе до зростання обсягів виробництва, підвищення якості продукції та збільшення прибутку підприємства.